

На 28 март 2006 година, се роди една от любимите ми духовни рожби – книгата „Мистерията Лим“, която заема много специално място в моя жизнен и творчески път. Тя ми помогна да осъзная специалната връзка, която съществува между майката и детето, което тя е родила с много болка... И сякаш колкото по-голяма е била родилната болка, толкова по-любимо е за нея това дете. Така се случи и с „Мистерията Лим“ – в нея има и много любов, и много болка... А всъщност е израз на милост... милост, която се спуска сякаш от небесата, за да прегърне и утеши страдащите хора, загубили близки и любими същества. Много е казано и изписано за „Мистерията Лим“, за въздействието, което има върху читателите... Дори се е стигало до твърдения, че този път съм слязъл на Земята само за да напиша тази книга! Колкото и пресилено да е подобно твърдение, то не ме изненадва, защото знам как съм я писал... знам и че беше предопределено да я напиша – бях дал обещание за това още в духовната сфера, преди да се въплътя в това тяло. На 30 декември 2004 година имах откровение, като съвсем спонтанно ми се случи преживяване, подобно на регресия... това, с което започнах да се занимавам впоследствие. Бях пренесен в духовната сфера и си припомних момента, в който си избирах тяло и вариант за настоящия ми земен живот. Бяха ми предложени три варианта. Единият беше много лек... все познати неща. Нямаше да имам трудности, щеше да бъде като живот-почивка, но... това нямаше да ми донесе и почти никакво развитие – щеше да бъде тъпчено на едно място. Такъв живот изобщо не представляваше интерес за мен. Отхвърлих го, без да се замислям. След това едно Същество, чието име беше МЕЙРА и ми се даде да разбере вътрешния смисъл на това име, което означаваше МАЙКА НА ЧЕСТНОСТТА, ми предложи един вариант, който ми се видя супер голямо предизвикателство, тъй като щеше да ме изкара от зоната на комфорта и да ме вкара в абсолютно непознати и нетрадиционни за мен води. Не знаех дали изобщо ще мога да се справя – толкова голяма беше тази хапка... Да, вярно е, че ако успея да се справя, това щеше да бъде голям напредък за мен... израстването щеше да бъде голямо... като скок, а не като обикновена крачка. Но тъй като не бях сигурен дали ще успея да се справя с това предизвикателство, аз отхвърлих и този вариант и се спрях на третия, който ми се видя най-балансиран – в него щеше да има както добре познати неща, които щяха да продължат естествено линията на моето развитие, така и истински трудни моменти и изпитания за мен, които щяха да ме накарат да мобилизирам вътрешните си сили до краен предел, за да мога да се справя с тях. И приемайки този вариант за живот, ми се разкри, че едно от нещата, през които трябва да премина, е болката от загубата на мои ученици в река Лим (обърнете внимание, че всичко това е било планирано да се случи 41 години преди това!), която щеше да разтърси не само мен, но и живота ми из основи... и тогава щеше да се роди „Мистерията Лим“. Беше ми поставена такава задача тогава и аз я приех. Затова и докато пишех книгата, ми се помагаше – чувствах помощ от невидимия свят и словото течеше, изливаше се... сякаш само пристигаше, а аз... просто трябваше да го приема. Текстът на книгата може да бъде прочетен оттук http://www.misteriata-lim.narod.ru/misteriata_lim.pdf

